

NOTAT

Ledelsesinformation: Centrale indikatorer på området for udsatte børn og unge

Kommunernes udgifter til handicapområdet er steget markant gennem de seneste år, og området er karakteriseret af store styringsmæssige udfordringer. God ledelsesinformation er et centralt værktøj til at understøtte den politiske, faglige og økonomiske styring på området.

Derfor har KL i samarbejde med en række kommuner, udarbejdet 10 gode råd til lokal ledelsesinformation på området for udsatte børn og unge samt forslag til centrale indikatorer på området. De 10 gode råd kan findes på KL's hjemmeside www.kl.dk/raaderum

I det følgende præsenteres KL's forslag til centrale indikatorer, som kan danne grundlag for arbejdet med ledelsesinformation på området for udsatte børn og unge i den enkelte kommune. I udvælgelsen af indikatorer er lagt til grund, at netop disse indikatorer må forventes at være relevante i alle kommuner. Afhængig af kommunens konkrete fokus, tilrettelæggelse af indsatsen, særlige tiltag og udfordringer kan det være relevant at supplere med yderligere indikatorer – fx om effekten af indsatsen. Det nedenstående forslag til indikatorer indeholder ikke indikatorer, der relaterer sig til måling af effekt af indsatsen.

En *indikator* skal her forstås som en klart defineret og målbar størrelse, der kan sættes på formel, og som giver information om fx antal modtagere, udgifter og service til borgerne.

Målgrupper for de centrale indikatorer

I udvælgelsen og operationaliseringen af indikatorer er der fokus på to typer af modtagere: (i) kommunens fagchef på området og (ii) politikere, direktion og fagdirektør samt økonomichef. Der lægges til grund, at direktion, økonomichef og politikere vil efterspørge samme type af ledelsesinformati-

Den 21. juni 2010

Jnr 11.04.00 Ø90
Sagsid 000210748

Ref RTH
rth@kl.dk
Dir 3370 3436

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/14

on, og at fagchefen skal have de samme oplysninger. Politikere, direktion, fagdirektør og økonomichefer vil efterspørge en mere overordnet ledelsesinformation, som kan anvendes som afsæt for strategiske beslutninger.

Fagchefen vil til gengæld have behov for uddybende og mere detaljerede oplysninger – bl.a. for at kunne ”gå bagom” de mere overordnede tal. Fagchefen vil fx have brug for langt mere detaljerede oplysninger end de øvrige modtagere af ledelsesinformation for at kunne arbejde med evt. justeringer i visitationspraksis, ydelser m.m.

Sammenfatning af indikatorer

De samlede indikatorer, der fremgår i det følgende er sammenfattet i nedenstående oversigt.

Følgende indikatorer er tiltænkt fagchefen:

1. Antal anbragte børn fordelt på forskellige anbringelsestyper
2. Antal anbragte børn fordelt på forskellige aldersgrupper
3. Antal refusionsberettigede sager
4. Antal anbragte børn fordelt på egne og eksterne tilbud
5. Antal forebyggende foranstaltninger
6. Antal sager pr. sagsbehandler
7. Antal underretninger
8. Udgifter pr. ydelse fordelt på sagsbehandlere

Følgende indikatorer er tiltænkt alle typer af modtagere:

9. Disponerede udgifter til udsatte børn og unge som andel af budgettet
10. Disponerede udgifter pr. anbragt, fordelt på forskellige anbringelsestyper
11. Disponerede udgifter pr. refusionsberettiget anbragt
12. Disponerede udgifter pr. forebyggende foranstaltning
13. Disponerede udgifter pr. barn/ung til merudgiftsydelser

Indikatorer baseret på antalsoplysninger

En række indikatorer er baseret på antalsoplysninger – fx oplysning om hvor mange børn og unge, som er anbragt i familiepleje. Antal kan opgøres på flere måder – fx som gennemsnit, som punkttælling eller vægtet ift. varighed (fuldtidsbørn). I indikatorerne foreslås antallet opgjort som fuldtidsbørn, fordi denne opgørelsesmetode vurderes at være den mest retvisende. Opgørelse af fuldtidsbørn forudsætter, at man har strukturerede oplysninger om start- og evt. slutdato for en anbringelse. Dette er erfaringsmæssigt muligt i de fleste kommuner.

For de kommuner, som ikke har mulighed for at koble oplysninger om start- og sluttidspunkt på antalsoplysninger, kan antallet i stedet opgøres pba. punkttællinger. I en punkttælling vejer en lang anbringelse imidlertid ikke tungere end en kort anbringelse, og afhængig af den valgte dato, kan en punkttælling derfor give et misvisende billede af den reelle ”belastning”.

Indikatorer baseret på disponerede udgifter

Flere af indikatorerne baserer sig på disponerede udgifter. Herved forstås en opgørelse af de budgetmidler, som man i tildelingen af foranstaltninger allerede har disponeret over, også selv om man endnu ikke har modtaget regningen. De disponerede udgifter – eller dispositionsregnskabet – giver dermed et mere retvisende billede, fordi det ikke indeholder samme forsinkelse som et regnskab baseret på de fakturerede udgifter.

Når indikatorerne baserer sig på disponerede udgifter forudsættes (og anbefales) det således, at kommunerne opretter og løbende opdaterer en opgørelse over udgifterne, som forventes udløst af de på det aktuelle tidspunkt iværksatte aktiviteter. Oplysningerne adskiller sig dermed fra de egentlige regnskabstal fra økonomisystemet, som typisk alene angiver de fakturerede oplysninger.

Mange kommuner har indført dispositionsregnskaber – eller er i gang med det. I de kommuner, hvor man endnu ikke er i stand til at opgøre de disponerede udgifter, kan indikatorerne i stedet baseres på de fakturerede udgifter. I så fald er det vigtigt at være opmærksom på den tidsmæssige forskydning mellem de iværksatte aktiviteter (foranstaltninger) og de tilknyttede udgifter.

Indikatorer

Indikator 1
Antal anbragte børn fordelt på forskellige anbringelsestyper
Definition
Antallet af anbragte børn, som er anbragt efter SEL § 52, stk. 3, nr. 4 og § 52, stk. 3, nr. 8. Opgøres for hver af følgende anbringelsestyper: <ul style="list-style-type: none">
• Familiepleje
• Opholdssteder
• Døgninstitutioner
• Andre typer, fx egne værelser, kollegier m.fl.
Opgøres hver måned (eller kvartal).
Rationale
Antallet af børn anbragt i den enkelte type af anbringelse er væsentligt at følge. Dels for at følge op på udviklingen i antal anbragte over tid. Dels for at vurdere om en evt. budgetoverskridelse skyldes voksende antal anbragte, eller større gennemsnitsudgifter end forudsat. Herudover kan det være relevant at sammenholde udviklingen i antal anbragte børn med udviklingen i antal modtagere af forebyggende foranstaltninger.
Formel
Antal børn som er anbragt efter SEL § 52, stk. 3, nr. 4 og 52, stk. 3, nr. 8. Opgøres for hver af følgende anbringelsestyper: <ul style="list-style-type: none">
• Familiepleje
• Opholdssteder
• Døgninstitutioner
• Andre typer, fx egne værelser, kollegier m.fl.
Antallet af anbragte opgøres som fuldtidsbørn år til dato. Dvs. at hvert barn for hver dags anbringelse indgår med en dags andel af det samlede antal forløbne dage i indeværende år.
Et barn, som d. 31. marts har været anbragt i 21 dage vil således indgå med 21/90.
Alternativt kan antallet opgøres som gennemsnit af månedlige punkttællinger, jf. indledningen.
Indikatoren kan evt. suppleres af opgørelser af helmånedsbørn for hver af årets forløbne måneder.

Indikator 2
Antal anbragte børn fordelt på forskellige aldersgrupper
Definition
<p>Antallet af anbragte børn, som er anbragt efter SEL § 52, stk. 3, nr. 4 og § 52, stk. 3, nr. 8. Opgørelsen fordeles på forskellige aldersgrupper, afhængig af kommunens fokus og tilrettelæggelse af indsatsen. Eksempelvis for følgende aldersgrupper:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0-6-årige • 7-15-årige • 16-17-årige • 18 år og derover <p>Opgøres hver måned (eller kvartal).</p>
Rationale
<p>Udviklingen i antallet af anbragte børn i de forskellige aldersgrupper kan danne udgangspunkt for en faglig diskussion af prioriteringen på området. Den aldersfordelte opgørelse er ligeledes relevant i forhold til dialogen mellem forvaltninger ved overgangen til voksenområdet.</p>
Formel
<p>Antal børn som er anbragt efter SEL § 52, stk. 3, nr. 4 og § 52, stk. 3, nr. 8. Opgøres eksempelvis for følgende aldersgrupper:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0-6-årige • 7-15-årige • 16-17-årige • 18 år og derover <p>Antallet af anbragte opgøres som fuldtidsbørn år til dato. Dvs. at hvert barn for hver dags anbringelse indgår med en dags andel af det samlede antal forløbne dage i indeværende år.</p> <p>Et barn, som d. 31. marts har været anbragt i 21 dage vil således indgå med 21/90.</p> <p>Alternativt kan antallet opgøres som gennemsnit af månedlige punkttællinger, jf. indledningen.</p> <p>Indikatoren kan evt. suppleres af opgørelser af helmånedsbørn for hver af årets forløbne måneder.</p>

Indikator 3
Antal refusionsberettigede sager
Definition
Antallet af sager (unikke CPR-numre), for hvilke der kan hjemtages refusion for særlig dyre enkeltsager.
Opgøres hver måned (eller kvartal).
Rationale
De dyre enkeltsager er særlig vigtige at følge, da få sager her udgør en stor del af kommunernes samlede udgifter. Samtidig er det væsentligt for kommunen at følge med i, om man rent faktisk indhenter de refusionsindtægter, som man er berettiget til. Et fald i indikatoren kan være noget, der bør følges op på, ift. om det er udtryk for, at der ikke hjemtages refusion i alle relevante sager.
Udover de refusionsberettigede sager kan det være relevant at opgøre samtlige sager, altså også sager under refusionsgrænser, opdelt efter udgiftsniveauer.
Formel
Refusionsberettigede sager identificeres ved at tage summen af den enkelte sags (enkelte cpr-nr.) disponerede udgifter inden for de seneste 12 måneder.
Antallet af refusionsberettigede sager er antallet af unikke cpr-numre hvis sag beløber sig til mere end refusionsgrænsen i løbet af de seneste 12 måneder.
Forslag til yderligere opdeling
Det kan eventuelt være relevant at lave en opdeling af sagerne i forhold til, om de er berettiget til 25 pct. refusion eller 50 pct. refusion.
Herudover kan det være relevant at underopdele indikatoren efter anbringelsestyper.
Endelig kan det være relevant at opgøre samtlige sager, altså også sager under refusionsgrænser, opdelt efter udgiftsniveauer.

Indikator 4
Antal anbragte børn fordelt på egne og eksterne tilbud
Definition
<ul style="list-style-type: none"> • Antallet af anbragte børn fordelt på henholdsvis egne og eksterne tilbud. Opgøres hver måned (eller kvartal) for følgende kategoriseringer af tilbud: Egne tilbud (dvs. tilbud drevet af kommunen selv) • Eksterne tilbud (dvs. tilbud drevet af andre kommuner, regioner el-

ler private leverandører)
Rationale
Indikatoren er relevant som udgangspunkt for diskussionen af anbringelsesstrategien, herunder om opgaveløsningen bør finde sted i nærmiljøet eller gennem køb hos andre leverandører uden for kommunen. Desuden kan indikatoren danne udgangspunkt for en dialog om udgifter og takster på henholdsvis egne og eksterne tilbud.
Formel
<p>Antal børn som er anbragt efter SEL § 52, stk. 3, nr. 4 og § 52, stk. 3, nr. 8. Opgøres på følgende tilbud</p> <ul style="list-style-type: none"> • Egne tilbud (dvs. tilbud drevet af kommunen selv) • Eksterne tilbud <p>Antallet af anbragte opgøres som fuldtidsbørn år til dato. Dvs. at hvert barn for hver dags anbringelse indgår med en dags andel af det samlede antal forløbne dage i indeværende år.</p> <p>Et barn, som d. 31. marts har været anbragt i 21 dage vil således indgå med 21/90.</p> <p>Alternativt kan antallet opgøres som gennemsnit af månedlige punkttællinger, jf. indledningen.</p> <p>Indikatoren kan evt. suppleres af opgørelser af helmånedsbørn for hver af årets forløbne måneder.</p>
Forslag til yderligere opdeling
Indikatoren kan evt. opdeles yderligere på forskellige anbringelsestyper

Indikator 5
Antal forebyggende foranstaltninger
Definition
Antallet af bevilgede forebyggende foranstaltninger (unikke foranstaltninger), som modtages af kommunens børn og unge. Opgøres hver måned (eller kvartal).
Rationale
Det er væsentligt at have et overblik over, hvor mange forebyggende foranstaltninger, der er bevilget inden for en given periode. Dels for at følge udviklingen i antal modtagere over tid. Dels for at vurdere om en evt. budgetoverskridelse skyldes voksende antal forebyggende foranstaltninger, som gives børn og unge, eller større gennemsnitsudgifter hertil end forud-

sat. Herudover kan det være relevant at sammenholde udviklingen i antal forebyggende foranstaltninger med udviklingen i antal anbringelser.
Formel
Antallet af bevilgede forebyggende foranstaltninger, som modtages af kommunens børn og unge. Opgøres hver måned (eller kvartal) som en punkttælling på statutidspunktet.
Forslag til yderligere opdeling
Indikatoren kan evt. opdeles på forskellige typer af forebyggende foranstaltninger. Den konkrete opdeling bør afhænge af den konkrete tilrettelæggelse af indsatsen på området.

Indikator 6
Antal sager pr. sagsbehandler
Definition
Antallet af sager, som kommunen har vedr. udsatte børn og unge. Antallet af sager kan opgøres på barnets cpr.-nr., som familier med børn på faderens cpr.-nr. eller andet. Opgøres hver måned (eller kvartal).
Rationale
Det er vigtigt for den interne arbejdstilrettelæggelse at følge med i, hvor mange sager hver enkelt sagsbehandler har. For få sager pr. medarbejder kan indikere en u hensigtsmæssig ressourcefordeling, mens for mange sager kan betyde, at der ikke er de nødvendige ressourcer til at sikre den nødvendige opfølgning på sagerne. Samtidig giver indikatoren et mere generelt billede af arbejdsbelastningen i en afdeling. Der kan være stor forskel på tyngden af en sag, og i det omfang der er organisatorisk fastsatte forskelle på hvilke typer sager, de enkelte medarbejdere skal have, kan det være relevant at underopdele sagerne i kategorier efter tyngde.
Formel
Antallet af sager som hver enkel sagsbehandler har vedr. udsatte børn og unge.
Antallet af sager opgøres for hver sagsbehandler ved en punkttælling på statutidspunktet.

Indikator 7
Antal underretninger
Definition
Antallet af underretninger, som kommunen modtager vedr. udsatte børn og unge. Antallet af underretninger opgøres på barnets cpr.-nr. hver måned (eller kvartal).
Rationale
Antallet af underretninger er væsentligt at følge for at følge op på arbejds-

belastninger samt en indikator på, hvad der rører sig ude i lokalsamfundet, hos samarbejdspartnere mv., der kan give anledning til nye foranstaltninger for udsatte børn og unge. Der er dermed tale om en indikator på nye dispositioner.

Formel

Antallet af underretninger, som kommunen modtager vedr. udsatte børn og unge pr. måned (eller kvartal).

Forslag til yderligere opdeling

Indikatoren kan evt. suppleres med en opgørelse af, hvor mange underretninger, der udvikler sig til §50-undersøgelser.

Indikator 8

Udgifter pr. ydelse fordelt på sagsbehandlere

Definition

Den gennemsnitlige udgift for udvalgte ydelser fordelt på sagsbehandlere. Ydelserne bør udvælges således, at de har en vis tyngde. Fx kan fokus være ydelser, hvor kommunen har refusionsindtægter. Men den præcise afgrænsning af hvilke sager der skal fremgå af oversigten bør defineres i den enkelte kommune, da praksis i fordeling af sager og fx brug af visitationsteams kan variere kommunerne imellem.

Indikatoren bør udformes under hensyntagen til den konkrete organisering af sagsbehandlingen på området. Hvis der eksempelvis er valgt en arbejdsdeling mellem sagsbehandlere mhp. specialisering indenfor målgrupper, bør det overvejes om det relevante sammenligningsgrundlag og om der evt. skulle foretages en opdeling på grupper af sagsbehandlere med samme kerneområde, hvor indenfor sammenligningen foretages.

Rationale

Indikatoren er relevant i den faglige styring og de faglige drøftelser i fagforvaltningen. Indikatoren har til formål at skabe et grundlag for i afdelingen og mellem fagchef og medarbejdere, at drøfte visitationspraksis og evt. harmoniseringstiltag med afsæt i den konkrete visitationspraksis. Drøftelser, der kan kvalificeres ved at tage afsæt i sagsbehandlernes forskellige praksis.

Formel

Disponerede udgifter på udvalgte typer ydelser for den enkelte sagsbehandler

Antallet af sager på udvalgte typer ydelser for den enkelte sagsbehandler

De følgende indikatorer er baseret på disponerede udgifter

De følgende indikatorer er baseret på disponerede udgifter, jf. afsnit i indledningen til dette papir. Den første af de følgende indikatorer omhandler hvor stor en del de disponerede udgifter på området udgør af budgettet.

Herudover er flere af de følgende indikatorer baseret på gennemsnitlige disponerede udgifter pr. barn. Gennemsnitspriser danner et godt udgangspunkt for sammenligning – både over tid, mellem enheder og mellem kommuner. Ofte vil det dog være naturligt også at se på udviklingen af de samlede disponerede udgifter (fx til anbringelser i familiepleje). De samlede disponerede udgifter fordelt på foranstaltninger er ikke formuleret som selvstændige indikatorer, men kan aflæses som ”tælleren” i de brøker, der definerer indikatorerne vedrørende de gennemsnitlige disponerede udgifter.

Det foreslås, at anvende følgende indikatorer baseret på gennemsnitlige disponerede udgifter. Disse er nærmere beskrevet i det følgende.

- Disponerede udgifter til udsatte børn og unge som andel af budgettet
- Disponerede udgifter pr. anbragt, fordelt på forskellige anbringelsestyper
- Disponerede udgifter pr. refusionsberettiget anbragt
- Disponerede udgifter pr. forebyggende foranstaltning
- Disponerede udgifter pr. barn/ung til merudgiftsydelser

Indikator 9
Disponerede udgifter til udsatte børn og unge som andel af budgettet
Definition
De disponerede udgifter til udsatte børn og unge for regnskabsåret, beregnet ud fra de tildelte foranstaltninger på det pågældende tidspunkt, sat i forhold til det samlede budget for regnskabsåret. I det omfang dispositionsregnskabet giver mulighed for det, kan indikatoren udarbejdes for samme underopdelinger, som er beskrevet i de øvrige indikatorer.
Rationale
Indikatoren kan anvendes til løbende budgetopfølgning, dvs. som en løbende ”budgetkontrol”. Hver måned vil indikatoren give et billede af, om der er tegn på budgetoverskridelser, idet man sammenligner årets forventede regnskabsresultat med budgettet..
Formel
Disponerede udgifter til området for udsatte børn og unge på statustids-

punktet

Årets budget for området for udsatte børn og unge

Indikator 10

Disponerede udgifter pr. anbragt, fordelt på forskellige anbringelsestyper

Definition

De gennemsnitlige disponerede udgifter pr. anbragt barn efter SEL § 52, stk. 3, nr. 4 og § 52, stk. 3, nr. 8. Opgøres for hver af følgende anbringelsestyper:

- Familiepleje
- Opholdssteder
- Døgninstitutioner
- Andre typer fx. egne værelser, kollegier m.fl.

Opgøres hver måned (eller kvartal).

Rationale

Udgifter til anbringelser fylder en væsentlig del i de samlede udgifter til udsatte børn og unge. Prioriteringen mellem forskellige foranstaltningstyper, herunder forskellige anbringelsestyper, er central for styringen af området. Da der generelt er stor forskel på udgifterne til de forskellige anbringelsestyper, er det relevant at opgøre de gennemsnitlige udgifter for hver type. Desuden er det relevant at følge udviklingen i udgifterne til de enkelte anbringelsestyper.

Formel

Disponerede udgifter til børn anbragt efter SEL § 52, stk. 3, nr. 4 eller § 52, stk. 3, nr. 8

Antallet af anbragte

Opgøres for hver af følgende anbringelsestyper:

- Familiepleje
- Opholdssteder
- Døgninstitutioner
- Andre typer fx. egne værelser, kollegier m.fl.

Antallet af anbragte opgøres som fuldtidsbørn år til dato. Dvs. at hvert barn for hver dags anbringelse indgår med en dags andel af det samlede antal forløbne dage i indeværende år.

Et barn, som d. 31. marts har været anbragt i 21 dage vil således indgå med 21/90.

Alternativt kan antallet opgøres som gennemsnit af månedlige punkttællinger, jf. indledningen.

Indikatoren kan evt. suppleres af opgørelser af helmånedsbørn for hver af årets forløbne måneder.

Indikator 11

Disponerede udgifter pr. refusionsberettiget anbragt

Definition

De gennemsnitlige disponerede udgifter pr. sag for hvilken, der kan hjemtages refusion for særligt dyre enkeltsager.

Det kan eventuelt være relevante at lave en yderligere opdeling af sagerne i forhold til, om de er berettiget til 25 pct. refusion eller 50 pct. refusion.

Opgøres hver måned (eller kvartal).

Rationale

Indikatoren giver et billede af, hvor dyre de dyreste sager er. Desuden viser indikatoren, om en generel udvikling i de gennemsnitlige udgifter hænger sammen med eksempelvis øgede udgifter til de dyreste sager eller øgede udgifter til de billigste sager. Endelig er indikatoren en forudsætning for at vurdere størrelsen af refusionsindtægter.

Formel

$$\frac{\text{Summen af disponerede udgifter til refusionsberettigede sager}}{\text{Antal refusionsberettigede sager}}$$

Refusionsberettigede sager identificeres ved at tage summen af den enkelte sags (enkelte cpr-nr.) disponerede udgifter inden for de seneste 12 måneder.

Antallet af refusionsberettigede sager er antallet af unikke cpr-numre hvis sag beløber sig til mere end refusionsgrænsen i løbet af de seneste 12 måneder

Forslag til yderligere opdeling

Det kan eventuelt være relevant at lave en opdeling af sagerne i forhold til, om de er berettiget til 25 pct. refusion eller 50 pct. refusion.

Herudover kan det være relevant at underopdele indikatoren efter anbringelsestyper.

Endelig kan det være relevant at opgøre samtlige sager, altså også sager under refusionsgrænser, opdelt efter udgiftsniveauer.

Indikator 12

Disponerede udgifter pr. forebyggende foranstaltning

Definition

De disponerede udgifter pr. forebyggende foranstaltning. Opgøres hver måned (eller kvartal).

Indikatoren kan evt. opdeles yderligere på forskellige typer af forebyggende foranstaltninger. Den konkrete opdeling bør afhænge af den konkrete tilrettelæggelse af det forebyggende arbejde på området i kommunen.

Rationale

Prioriteringen mellem forskellige foranstaltningstyper, herunder forebyggende foranstaltninger og forskellige typer af anbringelser, er central for styringen af området. Det er derfor relevant at opgøre udgifterne til forebyggende foranstaltninger. Dels for at sammenholde gennemsnitsudgifter for forebyggende foranstaltning med gennemsnitsudgiften for anbringelser. Dels for at følge udviklingen over tid i prisen for forebyggende foranstaltninger. Indikatoren opgøres pr. foranstaltning, idet det enkelte barn kan modtage mere end en foranstaltning.

Formel

Disponerede udgifter til forebyggende foranstaltninger (SEL § 52, stk. 3, nr. 1,2,3,6,7,9 og 10)

Antallet af forebyggende foranstaltninger

Antallet af forebyggende foranstaltninger opgøres som gennemsnittet af punkttællingen på statustidspunktet og årets forudgående punkttællinger. I marts vil der således skulle indgå punkttællingen for januar, februar og marts i beregningen af gennemsnittet. Herved tages der hensyn til udviklingen i antallet af forebyggende foranstaltninger hen over året.

Forslag til yderligere opdeling

Indikatoren kan evt. opdeles på forskellige typer af forebyggende foranstaltninger. Den konkrete opdeling bør afhænge af den konkrete tilrettelæggelse af indsatsen på området.

Indikator 13

Disponerede udgifter pr. barn/ung til merudgiftsydelser
Definition
De disponerede udgifter til merudgiftsydelser pr. barn/ung, der modtager merudgiftsydelse Opgøres hver måned (eller kvartal).
Rationale
Udviklingen i de disponerede merudgiftsydelser giver et billede af udviklingen i de samlede udgifter til merudgiftsydelser, herunder om en ændring skyldes en ændring i antallet af modtagere eller i de modtagne beløb. På den baggrund kan det give anledning til en diskussion af kriterierne for tildeling og udmåling af merudgiftsydelser.
Formel
<u>Disponerede udgifter til merudgiftsydelser (SEL, § 41)</u> Antal børn/unge, der modtager merudgiftsydelse
Antallet af børn/unge, der modtager merudgiftsydelse, opgøres ved en punkttælling på statustidspunktet.